

deres forhøjede Bidrag til Kommunen end Arbejdsgiverne paa Steder, hvor man gør, hvad man kan, for at holde Arbejdet gaaende og paa den Maade hindre Arbejdsløshedens Stigning.

Jeg vil udtale min Glæde over, at der, som Ministeren oplyste, er Forhandlinger i Gang mellem Ministeriet og Repræsentanter for Kommunerne med det Formaal at fremskynde Arbejder, der enten er under Udførelse eller ogsaa i en nær Fremtid kan ventes at komme til Udførelse. Det kan ikke nægtes, at det er langt bedre at betale, skal vi sige 5 Mill. Kr. — det var et Tal, som Ministeren hentede fra Sverige —, for udført Arbejde end at skulle yde 5 Millioner Kr. i Understøttelse til Folk, der gaar arbejdsløse. Jeg forstaar godt, at det mange Steder i Kommunerne kan være vanskeligt paa Grund af Pengevanskeligheder at faa Arbejder sat i Gang eller fremme dem med ekstraordinær Hurtighed, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at henstille, at der indledes Forhandlinger mellem Indenrigsministeren og Finansministeren om Muligheden af paa en eller anden Maade at hjælpe Kommunerne ud over de Pengevanskeligheder, der maatte være for at sætte Arbejder i Gang.

Endelig vil jeg sige, at der antagelig ogsaa kan være Tale om ekstraordinært at sætte mere Fart i Statens Arbejder, vi har jo nogle Jernbaneanlæg, selv om det ikke er mange, og navnlig i Vinter — forudsat at den bliver nogenlunde gunstig — vil der kunne skaffes Arbejde til mange arbejdsløse. Særlig indenfor Arbejdsmændenes Afdeling vil der kunne skaffes Arbejde til mange ved de Jordarbejder, som skal udføres ved Jernbaneanlæg, og Staten vil vel nok kunne komme over de Vanskeligheder, som er forbundne med at sætte nogle flere Jernbaneanlæg i Gang. Ogsaa her gælder det selvfølgelig, at det er langt bedre for Staten i Stedet for at betale to Trediedele til Kommunerne af den Hjælp, som ydes ved Hjælpekasserne, at betale Penge for Arbejder, som Staten dog senere skal have udført. Jeg vil derfor henstille, at der fra Indenrigsministeren, Trafikministeren og Finansministeren i saa Henseende gøres, hvad der kan søres, for at skaffe saa mange som

muligt Beskæftigelse ved Statens Arbejder samtidig med, at man hjælper Kommunerne til at sætte Arbejder i Gang eller fremme allerede i Gang værende Arbejder med større Hurtighed. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at der maaske kunde ligge en Stimulans — om jeg maa bruge det Udtryk — for Kommunerne deri, at de selv skulde tage en noget større Part af den Udgift, der er forbundet med den ekstraordinære Hjælp, end den Trediedel, der her er Tale om.

Jeg venter i et Udvalg at faa Lejlighed til at se nærmere paa Sagen og drøfte den nærmere med Ministeren, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse almindelige Betragtninger; idet vi, som sagt, fra mit Partis Side er villige til at fremme Lovforslaget med den Hurtighed, som er mulig, og jeg skal i øvrigt i Hovedprincippet anbefale Sagen til Gennemførelse.

Martin Olsen: Da vi i Foraaret beskæftigede os med Arbejdsløshedskasserne og vedtog en Revision af den bestaaende Lov, tænkte man ikke, at man saa forholdsvist hurtigt skulde tage fat paa det Spørgsmaal igen; men der er sket det, hvorover vi ikke er Herrer, og ekstraordinære Tilstande kræver ekstraordinære Bødemidler. Jeg maa derfor udtrykke min Tilfredshed med, at der fra Regeringens Side er blevet fremsat et Lovforslag, som tilsigter at bøde paa de Forhold, som er opstaaet, os, specielt Arbejderne, ganske uforskyldt.

Jeg skal ikke nægte, at der indenfor vor Kreds er afvigende Meninger om, paa hvilken Maade man burde have løst dette Spørgsmaal. Der er dem, og det er ikke saa faa, der mener, at den lille Lov, vi fik pr. 8. Maj 1909, havde været nok saa god at lægge til Grund, den var lettere at administrere. Men den vedrører jo kun Medlemmerne af Arbejdsløshedskasserne, og Staten maa jo i et Tilfælde som dette ogsaa understøtte andre. Man maa derfor have en Lov af en mere almindelig Karakter. Ligesom den sidste ærede Taler vil ogsaa jeg gerne hæfte mig ved den højtærede Ministers Udtalelser om Statens Arbejder. Det glædede mig at høre, at Regeringen ikke alene vil søge at fremme de Arbejder, der nu er i Gang, men eventuelt ogsaa sætte andre i Værk. Alle er